

Identitáskáosz

2011 szeptember 30. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Bayer Zsoltnak igaza van abban, hogy Magyarország lelkileg súlyos beteg. Hozzáteszem: identitáskáoszban szenved. A tudatos, szuverén gondolkodás és önismeret súlyos zavarában.Az identitás kérdéskörével a neves pszichiáter, Erikson és munkatársai foglalkoztak részletesen.

Munkásságukat a magyar és idegen nyelv? szakirodalom b?ségesen tárgyalja. Az erkölcs és identitás egymáshoz kapcsolódó – egymástól elválaszthatatlan – fogalmak. A káosz a globalizált világ perifériáján elhelyezked? Magyarországon, az unióhoz tartozó nagy országokhoz képest jelent?sebb. Bogár László szóhasználatával: a periférián gátlástalanul m?ködik az úgynevezett pénzszivattyú, az unió vezet? államai kihasználják az országot, aminek politikai, gazdasági, pénzügyi és morális okai vannak. A következmény a közöny, a szorongás, a depresszió, a közélet széthullása, lét- és célbizonytalanság, sokak gátlástalan meggazdagodása és milliók elszegényedése.

Az Osztrák–Magyar Monarchia dekadens világát, önmeghasonlását jeleníti meg elképeszt? precizitással és lélekábrázolással Robert Musil A tulajdonságok nélküli ember cím? regényfolyamában, amelyet éveken át kimerít? részletességgel írt töredékekb?l állított össze, ezért csupán a halála után jelent meg, el?ször 1942-ben. Identitásválságról van szó itt is, amely napjainknak másféle változata. Mindez hazánkra nézve súlyosabb következményekkel járt, a vörösterror, a trianoni tragédia az osztrákokéhoz képest összehasonlíthatatlanul súlyosabb, már-már országvesztést, a töredékére zsugorodott haza identitáskrízisét okozva. A minden eddigit meghaladó büntetés folytatódott a második világháború vérfürd?jével, a fasizmuséval, Marx és Engels ideológiájának horrorisztikus következményeivel.
A tömegpszichózis valósággá vált. A náci ideológia szerint létezik az Übermensch és az értéktelen ember, akit?l meg kell tisztítani a világot. Azokat a csoportokat, amelyeket így min?sítettek, koncentrációs táborokban pusztították el, a fels?bbrend?ség meggy?z?déses fanatizmusával. A kommunizmusban is létezett egy típus, a meggy?z?déses kommunista, az „eszményi ember”, ilyenek sokmilliónyian voltak. Aki pedig az eszme ellenében volt, azt úgynevezett osztályellenségnek tekintették, akit mint holmi idegen testet, el kell távolítani az egészséges szervezetb?l. Az egyén, az autonóm ember létlehet?ségét lehetetlenné tették. Az elmélet próbaköve a gyakorlat, mondták, s az ilyen ellenséges közegeket – Lenin és Sztálin a gyakorlat inspirátorai – végrehajtóik által koncentrációs táborokba, elmeosztályokra helyezték, vagy hírhedt börtöneikbe. A KGB mint titkosszolgálat, behálózta az egész birodalmat, az volt gyanús, akit annak tekintettek.

Paranoia uralta világukat. A hith? értelmiségieket, írókat, költ?ket soraikba fogadták, a tehetséges, de „gyanús elemeket”, Nobel-díjasokat, zenei talentumokat külföldre szám?zték. Jelent?s nyugati alkotókat – mint Camus, Sartre, G. B. Shaw – nyertek meg „Patyomkin-falvaik” varázslatával, hogy aztán ugyan?k, hazatérésük után, megismerve a rendszer igazi természetét – tudomásukra jutva a valóság, a nyomor, az éhezés, hogy például Ukrajnában hatmillió muzsik szenved éhhalált, a rendszer többmilliónyi áldozatáról nem is beszélve –, kés?bb mélységesen csalódjanak. Az úgynevezett szocialista tábor a nagyhatalom modelljét követte.

Hazánkban az MKP sajátos metamorfózison ment keresztül, mint jogutód követte az MDP, az MSZMP, majd az MSZP, amely a kapitalizmus álbaloldali változatát reprezentálja. Szemlesütve tagadja ?seit, deklarálja magáról, hogy a kisemberek érdekeit képviseli a parlamentben, miközben a vadkapitalizmus érdekköreihez tartozik. Nem lehet tudni, meggy?z?désük mennyiben az, ami, vagy valójában személyükben meghasonlottak, identitászavarral küszködnek. Természetesen jól álcázva megváltozott szerepkörüket és mivoltukat. Tény, hogy a párt, hosszú ideig mint utódpárt, liberális színezettel jelent?s zavart, nihilizmust és morális válságot idézett el? az ország közéletében.

Máig tartó jelenlétük és tevékenységük a nemzeti hovatartozás érzését súlyosan csorbította elidegenedéssel és a sehová nem tartozás érzésével. Mindez nem csupán pszichiátriai probléma, hanem egy szakmát meghaladó, országos jelenség.

A fogyasztói társadalom egyébként világszerte elterjedt kultusza, amely a pénzre, a haszonelv?ségre motivál, mondhatni kényszerít, egy többszörösen válság sújtotta országban, mint Magyarország, a humánum identitásvesztésének krízisét okozza. A pénz lett a meghatározó minden más helyett, istene a Mammon, a kapzsiság, a luxus, az alávetettség és a nyomor el?idéz?je. A pénzforgalom elzárt világában obskúrus m?veletek folynak, székhelyei a gomba mód szaporodó bankok, bankkatedrálisok, a hitélet templomai pedig háttérbe szorulnak. Samuel P. Huntington 2004-ben így írt: „A civilizáció és a barbárság háborújában a világ nagy civilizációi együtt vagy külön-külön fognak elbukni, s magukkal rántják civilizációs értékeik gazdag tárházát: a vallást, a m?vészetet, az irodalmat, a filozófiát, a tudományt, a technikát, az erkölcsöt és a könyörületességet.” Az identitás és az erkölcs érvényre jutása már-már reménytelen.

Magyarország nagy feladatra vállalkozott, de már edzetté vált történelme során, a lét és nemlét határán verg?dve mind a mai napig fennmaradt. A modern korban az ellendrukkerek népes hadával vívott harca során jogot formál a túlélésre, a boldogulásra. Jelenlegi állapotában ez minden bizonnyal nehéz lesz, rögös utat kell bejárnia hosszú id?n át. Meg-megbotlik olykor, ez elkerülhetetlen, de vezet?inek megfeszített munkájával minden bizonnyal visszanyeri majd egészséges erkölcsiségét és identitását.
Balázs István, magyrhirlap.hu

Ajánló